

قانون موافقتنامه استرداد مجرمان میان جمهوری اسلامی ایران و

ونزوئلا

ماده 2 - 2

ماده 2

ماده 2 جرایم قابل استرداد

1 از نظر این موافقتنامه، درخواست استرداد ممکن است برای اعمالی ارائه گردد که به موجب قوانین هر دو طرف جرم محسوب می‌شود و مجازات آن یک سال حبس یا بیشتر است. در تعیین اینکه آیا عمل قابل مجازات، جرم قابل استرداد را تشکیل می‌دهد یا خیر، اهمیتی ندارد که نظام های حقوقی طرف‌ها آن را در همان دسته از جرم قرار می‌دهند یا آن را با اصطلاحات مشابه توصیف می‌کنند.

2 چنانچه درخواست استرداد به منظور اجرای حکم باشد، لازم است بخشی که از محکومیت باقی مانده کمتر از شش (6) ماه نباشد.

3 چنانچه درخواست استرداد مربوط به جرایم متعدد قابل مجازات با حبس طبق قوانین هر دو طرف باشد و برخی از این جرایم با الزامات بندهای (1) و (2) مطابقت نداشته باشد، طرف درخواست‌شونده می‌تواند با استرداد اخیر موافقت کند، مشروط بر اینکه شخصی که قرار است استرداد شود حداقل مشمول یک جرم قابل استرداد باشد.

4 چنانچه استرداد شخصی به دلیل ارتکاب جرم مالی یا جرمی مربوط به مالیات، حقوق گمرکی، سود بازرگانی یا واپایش (کنترل) ارز درخواست شود، استرداد را نمی‌توان به این دلیل رد نمود که در قوانین طرف درخواست‌شونده همان نوع مالیات، عوارض، حقوق گمرکی، سود بازرگانی یا واپایش (کنترل) ارز وضع نشده، یا مقرراتی مشابه که از طریق قوانین طرف درخواست‌کننده اعمال می‌شود، پیش‌بینی نگردیده است.